



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 163

Warszawa, 24 grudnia 2015 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o prokuraturze.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Michała Wójcika.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Jan Krzysztof Ardanowski; (-) Dariusz Bąk; (-) Włodzimierz Bernacki; (-) Joanna Borowiak; (-) Wojciech Buczak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Anna Czech; (-) Katarzyna Czochara; (-) Zbigniew Dolata; (-) Tadeusz Dziuba; (-) Szymon Giżyński; (-) Jarosław Gonciarz; (-) Alicja Kaczorowska; (-) Jan Kilian; (-) Joanna Kopcińska; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Wiesław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Andrzej Kryj; (-) Krzysztof Kubów; (-) Jacek Kurzępa; (-) Joanna Lichočka; (-) Ewa Malik; (-) Gabriela Masłowska; (-) Andrzej Matusiewicz; (-) Beata Mazurek; (-) Mieczysław Miazga; (-) Iwona Michałek; (-) Jan Mosiński; (-) Kazimierz Moskal; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Wojciech Murdzek; (-) Jacek Sasin; (-) Wojciech Skurkiewicz; (-) Andrzej Smirnow; (-) Kazimierz Smoliński; (-) Dariusz Starzycki; (-) Józefa Szczurek-Żelazko; (-) Jolanta Szczypińska; (-) Andrzej Szlachta; (-) Krzysztof Szulowski; (-) Dominik Tarczyński; (-) Robert Telus; (-) Ewa Tomaszewska; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uruski; (-) Piotr Uściński; (-) Grzegorz Adam Woźniak; (-) Michał Wójcik; (-) Bartłomiej Wróblewski.

USTAWA

z dnia 2016 r.

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze

Art. 1. Ustawa z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...) wchodzi w życie z dniem 4 marca 2016 r.

Art. 2. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. z 2015 r. poz. 735 i 1320) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.¹⁾) w art. 49 w ust. 1d pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sądom wojskowym, powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej – jeżeli wymagają tego ich zadania;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1220, 1224 i 1830.

²⁾Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr

- 1) w art. 45 uchyla się § 1b;
- 2) w art. 521 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich, może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.”;
- 3) w art. 524 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Terminu do wniesienia kasacji wskazanego w § 1 nie stosuje się do kasacji wnoszonej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.”;
- 4) w art. 526 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.”;
- 5) w art. 647:
 - a) uchyla się § 4,
 - b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy zgodnie z § 3 przysługuje zażalenie.”;
- 6) w art. 650:
 - a) uchyla się § 2,
 - b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 1 przysługuje zażalenie.”;

197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1282 i 1436, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788 i 1855.

7) w art. 657:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

§ 1. Uprawnienia procesowe Prokuratora Generalnego przysługują również zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, a uprawnienia prokuratora okręgowego przysługują odpowiednio zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.

§ 2. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o oskarżycielu publicznym lub prokuratorze należy przez to rozumieć prokuratora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o prokuratorze wojskowym, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, wykonującego czynności w komórce organizacyjnej do spraw wojskowych.”;

8) uchyla się art. 670;

9) art. 672a otrzymuje brzmienie:

„Kasację, o której mowa w art. 521, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego może wnieść również zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2015 r. poz. 1241) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.”;

2) w art. 5:

a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) Prokuraturze Krajowej – Prokurator Krajowy;”,

b) uchyla się pkt 5,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Prokuraturze regionalnej – Prokurator regionalny;”,

c) uchyla się pkt 8;

3) w art. 11 b:

a) ust. 1-4 otrzymują brzmienie:

„1. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej

podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator regionalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danego regionu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 - na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Krajowy, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczególne warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

4) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska w sądach powszechnych oraz w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,
- 2) zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,
- 5) zasady odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu
 - uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególne wymagania dotyczące wykonywania czynności w sądach i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2014 r. poz. 1075 oraz z 2015 r. poz. 935 i 1309) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Krajowa Rada Prokuratorów przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.”;

2) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorów Głównej Komisji oraz oddziałowych komisji powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prokuratorów Biura Lustracyjnego i prokuratorów oddziałowych biur lustracyjnych powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.”;

3) w art. 25 w:

a) ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prokuratorach kierujących powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury - co do akt spraw, w tym akt podręcznych spraw, o których mowa w pkt 4;”,

b) ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prokuratora kierującego powszechną jednostką organizacyjną prokuratury,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1218 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prokurator Generalny wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to

terytorium (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077 oraz z 2015 r. poz. 1844) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W prokuraturze okręgowej w wydziale właściwym do spraw wojskowych prowadzi się sprawy karne o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych oraz członków ich personelu cywilnego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. b, określane są zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...) oraz ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.⁴⁾) uchyla się art. 61a.

Art. 11. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 568, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wykonywanie zadań policji sądowej w sądach wojskowych i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne w sprawach wojskowych;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żandarmeria Wojskowa wykonuje również czynności na polecenie sądu wojskowego i sądu powszechnego oraz prokuratora, a także organów administracji rządowej, wojskowej i samorządu terytorialnego oraz Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w zakresie, w jakim obowiązek ten wynika z odrębnych przepisów.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1718.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1055 oraz z 2015 r. poz. 1322.

2) art. 17 ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym dla funkcjonariuszy Policji w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a także wykonywania czynności sprawdzających oraz zawiadamiania prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury o popełnieniu wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym.”;

3) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, zakres czynności policji sądowej, wykonywanych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15, oraz sposób ich wykonywania, w tym usytuowania policji sądowej, wykonywane przez nią czynności oraz sposób jej współdziałania z sądami wojskowymi i prokuratorami do spraw wojskowych oraz ze Służbą Więzienną, mając na względzie potrzebę zagwarantowania prawidłowego toku czynności procesowych.”;

4) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2, 10 i 12–14, osobie, wobec której została wykonana taka czynność, przysługuje zażalenie do prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.”;

5) w art. 26a w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki tworzenia i likwidacji izb zatrzymań, rozmieszczenie izb zatrzymań, organy wojskowe uprawnione do ich tworzenia i likwidacji, obowiązek zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych oraz warunki lokalizacji izb zatrzymań;”;

1) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu odnalezienia żołnierza poszukiwanego listem gończym Żandarmeria Wojskowa może, za zgodą prokuratora do spraw wojskowych, publikować w środkach masowego przekazu dane osobowe i fotografie lub inne wizerunki tego żołnierza.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zaginięcia żołnierza, z tym że zgoda prokuratora do spraw wojskowych jest w takim przypadku również wymagana.”;

2) w art. 30 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Materiały uzyskane w wyniku czynności podjętych na podstawie ust. 1, które zawierają informacje mające znaczenie dla postępowania karnego, Żandarmeria Wojskowa przekazuje właściwemu prokuratorowi.”;

8) w art. 31:

a) w ust. 1 część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„– gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, albo też na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pisemną zgodę komendantowi oddziału Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, wydaje zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, właściwy ze względu na siedzibę tego komendanta”

c) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Wojskowy sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i właściwego prokuratora do spraw wojskowych, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

„10. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, wojskowy sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu Żandarmerii Wojskowej, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz właściwego prokuratora do spraw

wojskowych, może wydać postanowienie o kontroli operacyjnej prowadzonej przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4, 5, 9 i 10, wojskowy sąd okręgowy rozpoznaje na posiedzeniu jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator do spraw wojskowych prokuratury okręgowej i przedstawiciel organu Żandarmerii Wojskowej wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.”,

e) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. „Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, informuje właściwego prokuratora do spraw wojskowych o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie - również o przebiegu tej kontroli.”;

9) w art. 32:

a) ust. 3-4 otrzymują brzmienie:

„3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, może zarządzić na czas określony czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

3a. Przed wydaniem pisemnej zgody właściwy zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje właściwemu zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.”,

c) ust. 6b i 7 otrzymują brzmienie:

„6b. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 6a, organ Żandarmerii Wojskowej jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.

7. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”;

10) w art. 33:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo, ze względu na siedzibę organu zawiadamiającego, zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, który może nakazać zaniechanie czynności w każdym czasie.

3. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, na bieżąco informuje prokuratora do spraw wojskowych, o którym mowa w ust. 2, o wynikach przeprowadzonych czynności.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej, za zgodą Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, przekazuje właściwemu zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.”;

11) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na sposób użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej osobie, wobec której zostały użyte lub wykorzystane te środki lub ta broń, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce zdarzenia prokuratora prokuratury rejonowej do spraw wojskowych, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia.”;

12) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 10, przez żołnierzy wojskowych organów porządkowych oraz na sposób użycia lub wykorzystania przez nich środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej osobie, wobec której zostały wykonane te czynności lub użyto lub wykorzystano środki przymusu bezpośredniego lub broń palną, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce dokonania czynności prokuratora prokuratury rejonowej do spraw wojskowych, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn zm.⁶⁾) w art. 61 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. O posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) zawiadamia się Prokuratora Generalnego. Udział Prokuratora Generalnego lub jego

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 504, 1031 i 1081 oraz z 2015 r. poz. 1055, 1167, 1240, 1348 i 1893.

zastępcy w tym posiedzeniu jest obowiązkowy. W posiedzeniach pozostałych składów Sądu Najwyższego może brać udział prokurator Prokuratury Krajowej.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) prokuratorzy do spraw wojskowych – prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniący czynności w Departamencie do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej, w wydziałach do spraw wojskowych prokuratur okręgowych i w działach do spraw wojskowych prokuratur rejonowych;”;

2) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego, Agencji Wywiadu oraz powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zgoda żołnierza zawodowego na pełnienie służby na stanowisku służbowym prokuratora do spraw wojskowych nie jest wymagana.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wyznacza na wskazane stanowisko służbowe kierownik instytucji cywilnej lub inny uprawniony organ, w formie przewidzianej dla tego stanowiska.”;

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Do prokuratorów do spraw wojskowych, będących żołnierzami zawodowymi, stosuje się również przepisy ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”

e) ust. 9:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk, z wyłączeniem stanowisk służbowych prokuratorów do spraw wojskowych;”

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830.

„5) warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a także przełożonych uprawnionych do sporządzenia opinii, z wyłączeniem opiniowania prokuratorów do spraw wojskowych oraz określenia przełożonych prokuratorów wojskowych uprawnionych do sporządzania opinii.”;

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Tryb postępowania i warunki, których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz stanowiska prokuratorów do spraw wojskowych i odwoływaniu z tych stanowisk, określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze.”;

4) w art. 25 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.

1a. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji czasowe pełnienie obowiązków służbowych w każdej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.”;

5) w art. 26 ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Przepisów ust. 1–17 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych”;

6) w art. 32 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych albo stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na prokuratorów do spraw wojskowych spełniających wymagania, określone w ustawie z dnia ...– Prawo o prokuraturze następuje według zasad określonych dla mianowania

żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).”;

7) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.”;

8) w art. 37 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych lub w instytucjach cywilnych.”;

9) w art. 40 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.”;

10) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego sędziego sądu wojskowego oraz prokuratora do spraw wojskowych następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”;

11) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Skierowanie sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i przepisy ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze.”;

12) w art. 58 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska służbowe prokuratorów do spraw wojskowych, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym.”;

13) w art. 62 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe sędziego wojskowego lub prokuratora do spraw wojskowych otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy na zasadach i w wymiarze określonych odpowiednio w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz w ustawie z dnia ... – Prawo o prokuraturze.”;

14) w art. 80:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy miesięczne uposażenie żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego albo prokuratora do spraw wojskowych jest niższe od miesięcznego wynagrodzenia przysługującego na równorzędnym stanowisku i pełnionej funkcji sędziego sądu powszechnego albo wysokości wynagrodzenia prokuratora na takim samym stanowisku i pełnionej funkcji, żołnierzowi przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tym wynagrodzeniem a uposażeniem należnym na zajmowanym stanowisku.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem określenia składników uposażenia i wynagrodzenia przyjmowanych przy obliczaniu dodatku wyrównawczego, a także terminy wypłacania tego dodatku, mając na względzie konieczność zapewnienia pełnej i niezwłocznej kompensaty różnicy w uposażeniu należnym na zajmowanym stanowisku.”;

15) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych, którym gratyfikacje jubileuszowe przysługują w wysokości i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.⁸⁾) oraz ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze.”;

16) w art. 130 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniącym służbę kandydacką, przysługuje prawo do wynagrodzenia określone w ustawie z dnia ... – Prawo o prokuraturze. W takim przypadku uposażenia zasadniczego, o którym mowa w ust. 1, nie wypłaca się.”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1718.

17) w art. 142:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w czasie pokoju w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych niewystępujących w strukturze organizacyjnej na czas wojny w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, kierownik instytucji cywilnej niezwłocznie kieruje do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w celu wyznaczenia do pełnienia służby w określonej jednostce wojskowej. Przepisu nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prokuratorzy do spraw wojskowych, w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny kierowani są niezwłocznie przez Prokuratora Generalnego do Ministra Obrony Narodowej w celu wyznaczenia do pełnienia służby na stanowisko prokuratora do spraw wojskowych na czas wojny.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żołnierze zawodowi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny mogą być kierowani do pełnienia zawodowej służby wojskowej na odpowiednich stanowiskach służbowych poza Siłami Zbrojnymi. Przepisu nie stosuje się do prokuratorów do spraw wojskowych.”;

18) w art. 151 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy i żołnierz pełniący służbę kandydacką otrzymuje w razie ogłoszenia mobilizacji i ogłoszenia stanu wojennego uposażenie zasadnicze według zajmowanego stanowiska służbowego i inne należności, a w czasie wojny również dodatek wojenny. Przepis art. 80 ust. 2 stosuje się.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 oraz z 2009 r. Nr 61, poz. 498) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania przygotowawczego sąd doręcza prokuratorowi przełożonemu nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze. Prokurator, któremu doręczono odpis orzeczenia, jest obowiązany do podjęcia czynności

nadzoru przewidzianych w przepisach ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) kierownik powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury;”;

2) w art. 8 w pkt 13 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w stosunku do kandydata na stanowisko prokuratora – Prokurator Generalny;”;

3) w art. 22 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratora regionalnego oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej;”;

Art. 16. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratorów;” ,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Prokuratora Generalnego, Krajowej Rady Prokuratorów, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.”;

2) w art. 12:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1071 oraz z 2015 r. poz. 694 i 1224.

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest powoływany i odwoływany przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratorów. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły trwa 5 lat.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratorów, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny na wniosek Prokuratora Krajowego deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na czas trwania kadencji na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.¹⁰⁾) lub w ustawie z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku.”;

3) w art.14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych lub w ustawie z dnia ... – Prawo o prokuraturze.”;

4) w art. 15b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, Prokuratora Krajowego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratorów, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów regionalnych.”

b) ust 3. otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1718.

„3. Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Krajowego, może, w terminie 30dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.”;

5) w art. 17 ust 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny zasięga opinii Prokuratora Krajowego.”;

6) w art. 19 ust 2. pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu”;

7) w art. 20:

a) ust. 2:

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu.”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem regionalnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzi sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.”;

8) w art. 34:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;”;

b) ust. 5:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;”;

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratorów.”;

9) w art. 35 uchyla się ust. 6;

10) w art. 36:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Prokuratorowi Generalnemu listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów”. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego z wynikiem pozytywnym. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście.”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnej jednostki

organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów.”,

c) uchyla się ust. 9.

Art. 17. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2015 r. poz. 1830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratorzy do spraw wojskowych ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia dyscyplinarne na zasadach określonych w ustawie z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”;

2) w art. 50 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Ministra Obrony Narodowej lub kierownika instytucji cywilnej – postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, prokurator do spraw wojskowych.”;

3) w art. 50 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prokurator do spraw wojskowych, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie ust. 1 pkt 3, występuje do wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia. Wojskowy sąd garnizonowy, rozpoznając wniosek prokuratora do spraw wojskowych, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 61.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, właściwy jest prokurator do spraw wojskowych prokuratury rejonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1.”;

4) w art. 71 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

1) „1) na wniosek prokuratora do spraw wojskowych lub organu kontroli;”

5) w art. 79 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary, oraz warunki, jakim powinny one odpowiadać, z uwzględnieniem rozmieszczenia tych pomieszczeń w izbach zatrzymań, organów wojskowych uprawnionych do tworzenia i znoszenia tych pomieszczeń, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych, warunków lokalizacji i wyposażenia tych pomieszczeń, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, oraz warunków wydzielania i lokalizacji

pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. Nr 34, poz. 173) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po wpłynięciu wniosku, o którym mowa w ust. 1, prokurator przeprowadza postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia przesłanek uzasadniających wytoczenie na rzecz podmiotu odpowiedzialnego powództwa o odszkodowanie przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu z tytułu szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej z rażącym naruszeniem prawa. Do przeprowadzenia tego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 19. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 3 w ust. 2 uchyla się pkt 6.

Art. 20. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1801) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie :

„1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego lub upoważnionego przez niego zastępcy Prokuratora Generalnego.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 268, z późn. zm.¹²⁾) w art. 26 w ust. 1 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) Prokurator Krajowy i pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego.”.

Art. 22. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 39a. otrzymuje brzmienie:

¹¹⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 512 oraz z 2015 r. poz. 694 i 1224.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1038, z 2014 r. poz. 1863 oraz z 2015 r. poz. 1247.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1038, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932.

„§ 39a. Organem nadrzędnym nad niefinansowymi organami postępowania przygotowawczego określonymi w § 38 pkt 1-3 jest prokurator, a nad niefinansowym organem postępowania przygotowawczego określonym w § 38 pkt 4 - prokurator do spraw wojskowych”;

2) w art. 116:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego podlegają także sprawy o wykroczenia skarbowe popełnione przez osoby, o których mowa w art. 53 § 36, w zakresie wynikającym z art. 115 § 1a, co nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej. W wypadku popełnienia wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych właściwy dowódca zawiadamia niezwłocznie prokuratora do spraw wojskowych albo wojskowy sąd garnizonowy o wynikach postępowania dyscyplinarnego i zastosowanych karach dyscyplinarnych. Sprawy o wykroczenia skarbowe nie przestają podlegać orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej.”;

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. O popełnieniu przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych. Dotyczy to również wypadku przewidzianego w § 2, ale tylko w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczenia w terminie kary grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego.

§ 4. Wojskowy sąd garnizonowy może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe, a wszczęte umorzyć i sprawę przekazać właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, jeżeli uzna to za wystarczającą reakcję na wykroczenie skarbowe. Przed wniesieniem aktu oskarżenia uprawnienie to przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych; zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.”;

3) w art. 121 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Oskarżycielem publicznym w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przed wojskowym sądem garnizonowym lub w

sprawach o przestępstwa skarbowe przed wojskowym sądem okręgowym jest wyłącznie prokurator do spraw wojskowych.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 32 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych przepis § 3 odnosi się także do prokuratora do spraw wojskowych.”;

2) art. 39 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Poza rozprawą o dopuszczeniu dowodu lub o jego zabezpieczeniu rozstrzyga prezes sądu, sąd albo organ prowadzący czynności wyjaśniające, a w sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także prokurator do spraw wojskowych.”;

3) art. 86 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. O popełnieniu przez osobę wskazaną w art. 10 § 1 wykroczenia podlegającego orzecznictwu sądów wojskowych, w tym także o odmowie przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu zaocznego, zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych.”;

4) art. 87 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed złożeniem wniosku o ukaranie uprawnienie do przekazania sprawy, o którym mowa w § 1, przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.”;

5) w art. 110 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, a w sprawach naruszenia praw dziecka także Rzecznik Praw Dziecka. Kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1064 i 1928) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855

„3. Informację, o której mowa w ust. 1, Prezes Trybunału przekazuje: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli, Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”;

2) w art. 56 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Prokurator Generalny lub jego zastępcy;”;

3) w art. 57 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach, w których Trybunał orzeka w pełnym składzie, uczestniczy osobiście Prokurator Generalny lub jeden z zastępców Prokuratora Generalnego, a w sprawach, w których Trybunał orzeka w innych składach, przedstawicielem Prokuratora Generalnego może być prokurator Prokuratury Krajowej.”;

4) w art. 117 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Prokurator Generalny lub jego zastępcy;”.

Art. 25. § 1. Znosi się Prokuraturę Generalną.

§ 2. Tworzy się Prokuraturę Krajową.

Art. 26. § 1. Prokurator Generalny powołany do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powraca na poprzednio zajmowane stanowisko służbowe albo przechodzi w stan spoczynku, jeśli sprawował funkcję przez okres co najmniej 3 lat.

§ 2. Jeśli poprzednio zajmowane stanowisko służbowe zostało zniesione Prokurator Generalny powołany do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych, zostaje przeniesiony na inne równorzędne stanowisko do zajmowanego poprzednio.

Art. 27. § 1. Do dnia powołania Prokuratora Krajowego oraz innych zastępców Prokuratora Generalnego, ich zadania wykonują zastępcy Prokuratora Generalnego powołani do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Do dnia powołania prokuratorów Prokuratury Krajowej, ich zadania w Prokuraturze Krajowej, wykonują prokuratorzy dotychczasowej Prokuratury Generalnej.

Art. 28. § 1. Znosi się prokuratury apelacyjne.

§ 2. Tworzy się prokuratury regionalne.

Art. 29. § 1. Do dnia powołania prokuratorów prokuratur regionalnych, ich zadania w prokuraturze regionalnej, wykonują prokuratorzy dotychczasowych prokuratur apelacyjnych.

Art. 30. § 1. Znosi się wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury: Naczelną Prokuratorę Wojskową, wojskowe prokuratury okręgowe i wojskowe prokuratury garnizonowe.

§ 2. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury tworzy się komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych:

- 1) Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej;
- 2) wydziały do spraw wojskowych w prokuraturach okręgowych;
- 3) działy do spraw wojskowych w prokuraturach rejonowych.

Art. 31. Obowiązki i uprawnienia Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowych prokuratorów okręgowych i wojskowych prokuratorów garnizonowych w sprawach wynikających z ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁵⁾) przejmuje Prokurator Generalny.

Art. 32. Z dniem zniesienia wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury prokuratorzy dotychczasowych wojskowych prokuratur garnizonowych stają się prokuratorami prokuratur rejonowych, w których utworzono działy właściwe w sprawach wojskowych.

Art. 33. Prezes Rady Ministrów powoła Prokuratora Krajowego oraz innych zastępców Prokuratora Generalnego spośród kandydatów przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, po uzyskaniu opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powołanie zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych następuje po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej. O powołaniu Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Prokurator Generalny informuje niezwłocznie Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830.

Art. 34. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów Prokuratury Krajowej spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych, prokuratorów prokuratur okręgowych, prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów Prokuratury Generalnej, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Krajowej, okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Generalnej zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce awansowej.

§ 3. Dla prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Krajowej, okres pracy lub służby na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego lub uposażenia wojskowego w stawce awansowej.

Art. 35. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów Prokuratury Generalnej oraz prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, których nie powołał do Prokuratury Krajowej, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Prokuratury Generalnej” lub „prokuratora byłej Naczelnej Prokuratury Wojskowej” oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na dotychczas zajmowanym stanowisku, kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy.

§ 2. Przy wykonywaniu czynności służbowych prokurator dotychczasowej Prokuratury Generalnej oraz prokurator dotychczasowej Naczelnej Prokuratury Wojskowej posługuje się wyłącznie tytułem prokuratora związanym z aktualnie zajmowanym stanowiskiem służbowym.

§ 3. Wynagrodzenie prokuratora Prokuratury Generalnej oraz uposażenie prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej, który został przeniesiony na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora Prokuratury Krajowej.

Art. 36. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów wykonujących czynności w Departamencie do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej oraz w wydziałach zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji spośród prokuratorów powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Prokuratorzy delegowani do wydziałów zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej mogą być powołani na okres próby nieprzekraczający 1 roku.

§ 3. Do czasu powołania prokuratorów wykonujących czynności w Departamencie do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej, ich zadania w Prokuraturze Krajowej, wykonują prokuratorzy dotychczasowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Generalnej.

§ 4. Do czasu powołania prokuratorów wykonujących czynności w wydziałach zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji, ich zadania w wydziałach zamiejscowych wykonują prokuratorzy dotychczasowych wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji w prokuraturach apelacyjnych.

Art. 37. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów prokuratur regionalnych spośród prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych i prokuratorów prokuratur okręgowych, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych i prokuratorów prokuratur okręgowych, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur regionalnych, okres pracy na poprzednio zajmowanym stanowisku zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce awansowej.

Art. 38. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych, których nie powołał do prokuratur regionalnych, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Prokuratury Apelacyjnej”, oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na

dotychczas zajmowanym stanowisku kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy. Przepis art. 35 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wynagrodzenie dotychczasowych prokuratorów prokuratury apelacyjnej, którzy zostali przeniesieni na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora prokuratury regionalnej.

Art. 39. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów prokuratur okręgowych, w których utworzono wydziały właściwe w sprawach wojskowych, spośród prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur okręgowych, okres pracy lub służby na poprzednio zajmowanym stanowisku zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego lub uposażenia wojskowego w stawce awansowej.

Art. 40. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych, których nie powołał do prokuratur okręgowych, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Wojskowej Prokuratury Okręgowej”, oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na dotychczas zajmowanym stanowisku kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy. Przepis art. 35 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wynagrodzenie prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej, który został przeniesiony na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora prokuratury okręgowej.

Art. 41. Do czasu powołania prokuratorów prokuratur okręgowych, w których utworzono wydziały właściwe w sprawach wojskowych, ich zadania w prokuraturach okręgowych wykonują prokuratorzy wojskowych prokuratur okręgowych.

Art. 42. § 1. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, pełniący zawodową służbę wojskową, może złożyć sprzeciw od powołania, o którym mowa w art. 35 §

1 i art. 40 § 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji Prokuratora Generalnego. Złożenie sprzeciwu oznacza rezygnację z pełnienia dalszej służby w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury i pozostawanie do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

§ 2. Okres pracy lub służby na stanowisku prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zalicza się do okresu wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce wyższej na stanowisku prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub odpowiednio do kształtowania składników uposażenia.

Art. 43. § 1. W przypadku zwolnienia prokuratora pełniącego zawodową służbę wojskową, pozostaje on na stanowisku prokuratora w danej jednostce organizacyjnej prokuratury, niezależnie od liczby stanowisk prokuratora w tej jednostce.

§ 2. Prawo do emerytury lub renty wojskowej ulega zawieszeniu, jeżeli osoba, o której mowa w § 1, po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej pozostaje na stanowisku prokuratora.

§ 3. W przypadku zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty wojskowej, wypłaca się osobie uprawnionej wyłącznie świadczenie wyższe albo przez nią wybrane.

Art. 44. Uposażenie prokuratorów w stanie spoczynku dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i uposażenie rodzinne członków ich rodzin ustala Prokurator Generalny, a wypłaca wojskowy organ emerytalny.

Art. 45. W przypadku utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w sytuacjach, o których mowa w art. 104 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.¹⁵⁾, do prokuratorów w stanie spoczynku wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 330 i 1830).

Art. 46. § 1. Prokurator pozostający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w stanie spoczynku, może wrócić na swój wniosek do służby na ostatnio zajmowane stanowisko lub

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1718.

stanowisko równorzędne. Uprawnienie to nie dotyczy prokuratorów, którzy odeszli w stan spoczynku z przyczyn zdrowotnych.

§ 2. Decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w § 1, podejmuje Prokurator Generalny.

§ 3. Prokurator przywrócony do służby na wniosek, o którym mowa w § 1, może w każdym czasie wrócić na poprzednio zajmowany stan spoczynku za miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 4. Prokurator Generalny nie może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 3.

Art. 47. § 1. Delegacje przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc i stają delegacjami na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, z zastrzeżeniem § 2 i 3.

§ 2. Delegacje przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych do Prokuratury Generalnej tracą moc po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 3. Delegacje do pełnienia funkcji przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych, tracą moc po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że Prokurator Generalny zarządzi inaczej.

§ 4. Delegacje do prokuratury apelacyjnej, przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych, stają się delegacjami do prokuratury regionalnej utworzonej w jej miejsce na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 48. Osoby mianowane na stanowiska asesorów prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych stają się asesorami prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 49. § 1. Prokurator Generalny na wniosek Prokuratora Krajowego, mianuje asesorów dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury na stanowiska asesorów prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

§ 2. Okres służby wojskowej na stanowisku asesora dotychczasowej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zalicza się do okresu pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnej prokuratury.

Art. 50. § 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają kadencje prokuratorów powołanych do pełnienia funkcji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Do czasu powołania prokuratorów funkcyjnych, o których mowa w art. 51 § 1, ich zadania wykonują prokuratorzy apelacyjni, okręgowi i rejonowi, oraz ich zastępcy, a także pozostali prokuratorzy funkcyjni w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, powołani do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 3. Wymagań dotyczących zajmowania stanowiska prokuratora, określonych w art. 75 § 1 pkt 1 i 8 ustawy, wymienionej w art. 1, nie stosuje się do osoby zajmującej stanowisko prokuratora w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 51. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów regionalnych, okręgowych i rejonowych oraz ich zastępców, a także pozostałych prokuratorów funkcyjnych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Powołanie zastępcy prokuratora okręgowego i zastępcy prokuratora rejonowego właściwych w sprawach wojskowych następuje po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 52. § 1. Znosi się Krajową Radę Prokuratury.

§ 2. Tworzy się Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

Art. 53. Mandat członka Krajowej Rady Prokuratury wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 54. Wnioski o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska prokuratora po ukończeniu przez niego 67 roku życia albo po osiągnięciu wieku przewidzianego odpowiednio w art. 69 § 1a ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, w tym dotyczące przejścia w stan spoczynku z uwagi na stan zdrowia i dalsze zajmowanie stanowiska

prokuratora, złożone i niezaopiniowane przez Krajową Radę Prokuratury przekazuje się Prokuratorowi Generalnemu do decyzji.

Art. 55. Dokumentacje z działalności Krajowej Rady Prokuratury przekazuje się Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 56. § 1. Skład pierwszej Krajowej Rady Prokuratorów ustala Minister Sprawiedliwości w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady Prokuratorów odbywa się w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 57. § 1. Pierwsze posiedzenie zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze regionalnej oraz pierwsze posiedzenie wspólnie obradującego zgromadzenia prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i zgromadzenia prokuratorów Biura Lustracyjnego odbywa się w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu pierwszego posiedzenia zgromadzeń, o których mowa w § 1, zadania i kompetencje tych zgromadzeń wykonują odpowiednie zgromadzenia prokuratorów utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 58. § 1. Pierwsze posiedzenia kolegium prokuratury regionalnej, kolegium prokuratury okręgowej, kolegium prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i kolegium prokuratorów Biura Lustracyjnego odbywają się przed upływem trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu pierwszego posiedzenia kolegiów, o których mowa w § 1, zadania i kompetencje tych kolegiów wykonują odpowiednie kolegia utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 59. § 1. Niezakończone postępowania w sprawach osobowych prowadzi się w dalszym ciągu na podstawie przepisów dotychczasowych, z wyjątkiem § 2.

§ 2. Niezakończone postępowania w sprawach obsadzenia wolnego stanowiska prokuratora w Prokuraturze Generalnej, prokuratora w prokuraturze apelacyjnej, prokuratora w Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratora w prokuraturze okręgowej, prokuratora w prokuraturze rejonowej

oraz prokuratora w wojskowej jednostce organizacyjnej prokuratury prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, pozostawia się bez rozstrzygnięcia.

Art. 60. § 1. Stosunki pracy asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników zatrudnionych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Stosunki pracy asystentów prokuratora w Prokuraturze Generalnej zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych stają się stosunkami pracy asystentów prokuratora w Prokuraturze Krajowej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1. Jeżeli wynagrodzenie asystenta prokuratora w Prokuraturze Krajowej jest niższe od dotychczas pobieranego na stanowisku asystenta prokuratora w Prokuraturze Generalnej, zachowuje on wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 3. Urzędnicy i inni pracownicy Prokuratury Generalnej stają się urzędnikami i pracownikami Prokuratury Krajowej.

§ 4. Urzędnicy i inni pracownicy Naczelnej Prokuratury Wojskowej stają się urzędnikami i pracownikami Prokuratury Krajowej.

§ 5. Asystenci prokuratorów, urzędnicy i inni pracownicy dotychczasowych prokuratur apelacyjnych stają się asystentami prokuratorów, urzędnikami i pracownikami prokuratur regionalnych.

§ 6. Urzędnicy i inni pracownicy dotychczasowych wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych stają się urzędnikami i pracownikami prokuratur okręgowych i rejonowych, w których utworzono komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych. Jeżeli wynagrodzenie urzędnika lub innego pracownika jest niższe od pobieranego na uprzednio zajmowanym stanowisku, zachowuje on wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Urzędnikom i innym pracownikom, o których mowa w § 4 i 6, którzy złożą sprzeciw w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o mianowaniu albo przeniesieniu na odpowiednie stanowiska w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, Minister Obrony Narodowej wyznacza odpowiednie miejsce pracy w charakterze cywilnych pracowników wojska w Siłach Zbrojnych.

Art. 61. Czynności prokuratorów, asesorów prokuratury w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników jednostek organizacyjnych prokuratury dokonane przed dniem wejściem w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są skuteczne.

Art. 62. § 1. Postępowania wyjaśniające i postępowania dyscyplinarne prowadzone przeciwko prokuratorom i asesorom prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, prokuratorom i asesorom wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorom Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, niezakończone prawomocnie do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, toczą się odpowiednio przed rzecznikiem dyscyplinarnym oraz sądem dyscyplinarnym – właściwymi po wejściu w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu wyboru członków sądów dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych kontynuują swoją działalność sądy dyscyplinarne działające przy Prokuratorze Generalnym, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, oraz Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego, a także rzecznicy dyscyplinarni prokuratorów apelacyjnych wyznaczeni na podstawie przepisów dotychczasowych. Sprawy należące do właściwości sądów dyscyplinarnych dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury rozpoznają sądy dyscyplinarne właściwe dla prokuratorów powszechnych jednostek prokuratury, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, zaś funkcję rzecznika dyscyplinarnego pełni prokurator wyznaczony na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 3. Wszczęte i niezakończone prawomocnie postępowania dyscyplinarne prowadzone na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474 oraz z 2015 r. poz. 1830) przejmuje do prowadzenia właściwy prokurator działu do spraw wojskowych prokuratury rejonowej, obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

§ 4. Niezakończone prawomocnie postępowania dyscyplinarne prowadzone wobec asystentów prokuratorów, urzędników i pracowników powszechnych jednostek

organizacyjnych prokuratury są prowadzone w dalszym ciągu na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 5. Niezakończone postępowania dyscyplinarne prowadzone wobec urzędników i innych pracowników dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są prowadzone w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury w dalszym ciągu.

§ 6. Nierozpoznane petycje, skargi i wnioski, które wpłynęły do dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przejmują do rozpoznania zastępca prokuratora okręgowego lub rejonowego, w jednostkach prokuratury, w których utworzono wydziały i działy do spraw wojskowych.

Art. 63. § 1. Mienie pozostające w dyspozycji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury utworzonych na podstawie przepisów dotychczasowych pozostaje w dyspozycji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Należności i zobowiązania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury utworzonych na podstawie przepisów dotychczasowych są należnościami i zobowiązaniami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 3. Prawa i obowiązki, wynikające z umów i porozumień zawartych przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych oraz prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych na ich rzecz, przechodzą na powszechne jednostki organizacyjne prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 64. § 1. Mienie ruchome oraz dokumentację, z wyjątkiem dokumentacji, o której mowa w § 3, pozostające do dnia 4 kwietnia 2016 r. w dyspozycji dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, kierownicy jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach gospodarki mieniem podległych Ministrowi Obrony Narodowej, przełożą prokuratorom kierującym właściwymi powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, w których utworzono Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej oraz wydziały prokuratury okręgowej i działy prokuratury rejonowej, właściwe w sprawach wojskowych. Z czynności przekazania mienia oraz dokumentacji sporządza się protokół zdawczo-odbiorczy.

§ 2. Części nieruchomości pozostające do dnia 4 kwietnia 2016 r. w dyspozycji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, odpowiedni kierownicy jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach gospodarki nieruchomościami podległych Ministrowi Obrony Narodowej, udostępnią w drodze porozumienia prokuratorom kierującym właściwymi powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, w których utworzono Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej oraz wydziały prokuratury okręgowej i działy prokuratury rejonowej, właściwe w sprawach wojskowych. Z czynności przekazania nieruchomości sporządza się protokół zdawczo-odbiorczy.

§ 3. Do postępowania z dokumentacją dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyjątkiem dokumentacji podlegającej przekazaniu na podstawie ust. 2, stosuje się przepisy właściwe dla postępowania z dokumentacją w organach i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, z wyjątkiem dokumentacji podlegającej przekazaniu na podstawie ust. 2.

§ 4. Należności i zobowiązania dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stają się należnościami i zobowiązaniami odpowiednio Prokuratury Krajowej, prokuratorów okręgowych i rejonowych, w których utworzono wydziały i działy właściwe w sprawach wojskowych.

§ 5. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez dotychczasowe wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury lub na ich rzecz, przejmują odpowiednio Prokuratura Krajowa, prokuratury okręgowe i rejonowe, w których utworzono wydziały i działy właściwe w sprawach wojskowych.

Art. 65. § 1. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, kategorie spraw prowadzonych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych, które zostaną przekazane do dalszego prowadzenia przez komórki organizacyjne prokuratury utworzone na podstawie art. 19 § 4, art. 20 § 3, art. 22 § 2 i art. 23 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a także sposób, tryb oraz terminy ich przekazania.

§ 2. Wykonanie zarządzenia, o którym mowa w § 1, nie może tamować toku czynności procesowych prowadzonych w sprawie.

§ 3. Sprawy przejęte do dalszego prowadzenia zostaną wykreślone z dotychczasowych repertoriów i zarejestrowane w nowych komórkach organizacyjnych prokuratury na

podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 1. Zarządzenie to dotyczy także elektronicznych baz danych.

Art. 66. § 1. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, kategorie spraw prowadzonych w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych, które zostaną przekazane do dalszego prowadzenia przez komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych, o których mowa w art. 30 § 2 oraz komórki organizacyjne utworzone na podstawie art. 19 § 4, art. 20 § 3, art. 22 § 2 i art. 23 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a także sposób, tryb oraz terminy ich przekazania.

§ 2. Wykonanie zarządzenia, o którym mowa w § 1, nie może tamować toku czynności procesowych prowadzonych w sprawie.

§ 3. Sprawy przejęte do dalszego prowadzenia zostaną wykreślone z dotychczasowych repertoriów i zarejestrowane w nowych komórkach organizacyjnych prokuratury na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 1. Zarządzenie to dotyczy także elektronicznych baz danych.

Art. 67. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach odrębnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących żołnierzami zawodowymi, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269, z późn. zm.¹⁶⁾) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.¹⁷⁾).

Art. 68. Do dnia 4 kwietnia 2016 r. do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 70.

Art. 69. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 70, zachowują moc do dnia wydania przepisów wykonawczych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 70. Traci moc ustawa z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz.1599, z późn. zm.¹⁸⁾).

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie z dniem 4 marca 2016 r., z wyjątkiem art. 30-32, art. 44, art. 45, art. 49, art. 60 § 4, § 6 i 7, art. 62 § 3, § 5 i 6 oraz art. 64, które wchodzi w życie z dniem 4 kwietnia 2016 r.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 1220.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. 637, z 2013 r. poz. 1623 i 1247, z 2014 r. poz. 504 oraz z 2015 r. poz. 694, 1045, 1066, 1224, 1309, 1311 i 1890.

Uzasadnienie

Model prokuratury ukształtowany w 2009 roku, rozdzielający stanowiska Prokuratora Generalnego i Ministra Sprawiedliwości, nie zdał egzaminu. Rada Ministrów zobowiązana, zgodnie z art. 146 ust. 4 pkt 7 Konstytucji, do zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego państwa i porządku publicznego nie mogła skutecznie wypełniać swych zamierzeń. Rząd ponoszący odpowiedzialność za wykonywanie jednej z podstawowych funkcji państwa, realizowanej między innymi poprzez prokuraturę, został pozbawiony skutecznych narzędzi wpływu na poziom bezpieczeństwa obywateli. To wymusza podjęcie zmian w prokuraturze, bowiem nie ma w państwie prawnym innego organu, który byłby w stanie zapewnić ochronę konstytucyjnego porządku prawnego.

Prokuratura zanotowała w tym czasie szereg spektakularnych porażek w nośnych medialnie sprawach, a nadto nie uniknęła oskarżeń o wikłanie się w politykę i niewielkie zaangażowanie w sprawy zwykłego obywatela. Kolejni Ministrowie Sprawiedliwości usprawiedliwiali tę sytuację rzekomą niezależnością prokuratury, która prowadziła autonomiczną politykę w zakresie ścigania przestępstw i strzeżenia praworządności.

Okazało się także, że Prokurator Generalny nie miał możliwości koordynowania walki z przestępczością, nie miał możliwości swobodnego doboru kadry kierowniczej w prokuraturze i *de facto* nie ponosił odpowiedzialności za efekty pracy prokuratorów. Z drugiej strony rząd nie miał czytelnich narzędzi do wpływania, za pośrednictwem prokuratury, na politykę karną państwa. Często uciekano się zatem do działań w rodzaju groźby nieprzyjęcia rocznego sprawozdania Prokuratora Generalnego i jego ewentualnego odwołania przez parlament, nie podejmowania inicjatywy legislacyjnej bądź też wskazywania, że budżet prokuratury pozostaje w gestii Ministra Finansów.

W państwach demokratycznych występują różne modele prokuratury. Zasady przyjęte przez społeczność międzynarodową nie ograniczają polskiego ustawodawcy w kształtowaniu pozycji prokuratury w strukturze organów wymiaru sprawiedliwości i ścigania.

Głównym kryterium klasyfikacji typów prokuratury jest, najogólniej rzecz ujmując, podporządkowanie tej instytucji określonej władzy. Podporządkowanie to wyraża się w stwierdzeniu, który z organów władzy posiada kompetencje powoływania jej najwyższego zwierzchnika, przed którym organem prokuratura jest odpowiedzialna za realizację swoich

zadań, oraz kto i w jakim trybie może wydawać polecenia poszczególnym prokuratorom. Zatem o modelu prokuratury decyduje jej miejsce wśród organów władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Na jego kształt składa się także relacja między poszczególnymi szczeblami sądów a powszechnymi jednostkami prokuratury.

Prokurator Generalny może być powiązany z władzą ustawodawczą, gdzie jest powoływany przez parlament, przed którym ponosi odpowiedzialność. Tak jest na Węgrzech. Może być podporządkowany władzy wykonawczej i wtedy wchodzi w skład rządu lub prokuratura jest podporządkowana ministrowi sprawiedliwości. Prokuratura może być niezależna od władzy wykonawczej i powiązana z władzą sądowniczą. We Włoszech Prokurator Generalny jest powoływany przez najwyższą władzę sądowniczą. W Portugalii prokuratura ma pozycję autonomiczną, jest niezależna od trzech władz.

Model prokuratury projektowany w Polsce określany jest jako francuski, ewentualnie klasyczny, polega na podporządkowaniu hierarchicznym prokuratorów Ministrowi Sprawiedliwości, a więc rządowi. Taki model w Europie występuje także w Austrii, Francji, Belgii, Czechach, Hiszpanii, Holandii i Rumunii.

Paradoksalnie, dotychczasowe nieokreślenie pozycji prokuratury w Konstytucji umożliwia uregulowanie jej pozycji w ustawie pragmatycznej. Regulacje zaproponowane w ustawie – Prawo o prokuraturze wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym, przywracają standardy pracy obowiązujące prokuratorów i pozwalają widzieć w prokuraturze instytucję mogącą zapewnić społeczeństwu szeroko pojęte bezpieczeństwo. Co więcej, Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu, dają narzędzia do wykonania tego zadania. Dlatego też, przy zachowaniu zasady hierarchicznego podporządkowania i jednoosobowego kierownictwa, model organizacyjny prokuratury powraca do uprzednich, sprawdzonych rozwiązań legislacyjnych. Prezentowane propozycje ukierunkowane są na racjonalną alokację kadry prokuratorowskiej, a co za tym idzie dostosowanie prokuratury do zadań wynikających z reformy polskiego procesu karnego. Nowa struktura powinna także podnieść prestiż instytucji i poprawić wizerunek medialny urzędu.

Wprowadzenie nowej, kompleksowej regulacji dotyczącej organizacji i zasad działania prokuratury wymusza wprowadzenie szeregu zmian w obowiązujących aktach prawnych. Wielość koniecznych zmian jest na tyle duża, że ich wprowadzenie w postaci odrębnego aktu prawnego, ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o prokuraturze, jest uzasadnione merytorycznie i racjonalnie legislacyjnie. Zaletą tego rodzaju regulacji jest postulowana

przejrzystość zasadniczego aktu prawnego, a więc ustawy – Prawo o prokuraturze. W niniejszym projekcie zawarto regulacje przejściowe i dostosowujące, które pozwolą na sprawne wprowadzenie w życie rozwiązań prawnych przewidzianych przez ustawę – Prawo o prokuraturze. Ponadto dokonano zmian w innych ustawach poprzez wprowadzenie odwołań do ustawy – Prawo o prokuraturze, eliminację organów, których zniesienie zakłada nowy model prokuratury, a także dostosowanie nazewnictwa.

Ustawa – Prawo o prokuraturze łączy urząd Prokuratora Generalnego ze stanowiskiem Ministra Sprawiedliwości. Prokurator Generalny będzie kierował działalnością prokuratury osobiście lub za pośrednictwem Prokuratora Krajowego i innych zastępców Prokuratora Generalnego, wydając wytyczne, zarządzenia i polecenia. Prokurator Krajowy będzie I zastępcą Prokuratora Generalnego. Ustawa przewiduje obligatoryjne utworzenie stanowisk zastępców Prokuratora Generalnego do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji, do Spraw Wojskowych oraz Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy likwidacji ulega Prokuratura Generalna. Utworzona w jej miejsce zostanie Prokuratura Krajowa, będąca centralnym organem prokuratury. Jej nowym zadaniem, oprócz zapewnienia obsługi Prokuratora Generalnego i Prokuratora Krajowego w zakresie realizacji ich ustawowych obowiązków, będzie prowadzenie - poprzez utworzone Wydziały Zamiejscowe Departamentu do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji - postępowań przygotowawczych w sprawach ścigania przystępczości zorganizowanej i najpoważniejszej przystępczości korupcyjnej oraz wykonywanie funkcji oskarżyciela publicznego w tych sprawach przed sądem.

W reakcji na współczesne wyzwania i globalne zagrożenia zdecydowano o utworzeniu w Departamencie do Spraw Przystępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej wydziału właściwego w sprawach terroryzmu, którego zadaniem będzie koordynowanie spraw prowadzonych w wydziałach zamiejscowych o czyny o charakterze terrorystycznym, a także utrzymywanie bieżącego kontaktu ze służbami odpowiedzialnymi za operacje antyterrorystyczne. Na szczeblu Prokuratury Krajowej zostanie utworzony Wydział Spraw Wewnętrznych, w którym będą prowadzone postępowania przygotowawcze w sprawach najpoważniejszych czynów przystępnych popełnionych przez sędziów, prokuratorów i asesorów, co pozwoli na ujednoczenie praktyki ścigania i karania w tych bulwersujących opinię publiczną sprawach.

Niniejszy projekt przewiduje zniesienie prokuratur apelacyjnych. Nie oznacza to jednak zerwania z paralelnością struktury prokuratury i struktury sądownictwa powszechnego, bowiem symetryczna ze strukturą sądów struktura prokuratury stanowi ważny element wzmocnienia ustrojowej zasady niezależności i apolityczności prokuratury i prokuratorów. Z tego względu na ich miejsce powstaną prokuratury regionalne. W ich strukturze organizacyjnej zostaną utworzone wydziały właściwe w sprawach ścigania najpoważniejszej przestępczości finansowo-skarbowej oraz przeciwko obrotowi gospodarczemu względem mienia wielkiej wartości. Nadzór służbowy przybierze formułę doradczo-konsultacyjną. W prokuraturach okręgowych prowadzone będą poważne sprawy kryminalne oraz finansowo-skarbowe. Nowe wydziały w tych prokuraturach zastąpią dotychczasowe wydziały śledcze i wydziały do spraw przestępczości gospodarczej.

Wyodrębnienie pionu do spraw ścigania przestępczości zorganizowanej i korupcji oraz usytuowanie go na poziomie centralnym, a także utworzenie wydziałów właściwych w sprawach ścigania najpoważniejszej przestępczości finansowo-skarbowej oraz przeciwko obrotowi gospodarczemu względem mienia wielkiej wartości w prokuraturach regionalnych i wydziałów właściwych w sprawach ścigania poważnej przestępczości kryminalnej oraz finansowo-skarbowej w prokuraturach okręgowych, pozwoli na skoncentrowanie w tych jednostkach – jako wiodących jednostkach merytorycznych – najbardziej wyspecjalizowanej kadry prokuratorskiej i środków technicznych, by prowadzić postępowania wymagające większej wiedzy specjalistycznej i doświadczenia zawodowego.

Projekt ustawy – Prawo o prokuraturze przewiduje nowatorskie rozwiązanie w zakresie wskazania jednostki organizacyjnej uprawnionej do prowadzenia postępowania przygotowawczego, gdyż pozwala Prokuratorowi Generalnemu zarządzić przejęcie i prowadzenie na poziomie Prokuratury Krajowej, niezależnie od właściwości miejscowej i rzeczowej prokuratury, sprawy o obszernym materiale dowodowym, zawilej pod względem faktycznym lub prawnym. Wskazaniem zarządzeniem Prokurator Generalny może powołać do przeprowadzenia postępowania zespół prokuratorów, wzmocniony dodatkowo funkcjonariuszami innych służb państwowych oraz – w charakterze doradców lub konsultantów – prokuratorami lub sędziami w stanie spoczynku.

Niniejszy projekt przewiduje również zniesienie wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury: Naczelnej Prokuratury Wojskowej, wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych, które staną się częścią prokuratury

powszechnej. Uwzględniono jednak pewną specyfikę czynów przestępnych popełnionych w środowisku żołnierzy zawodowych lub na terenie obiektów wojskowych poprzez stworzenie stanowiska zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, utworzenie Departamentu do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej oraz odpowiednio wydziałów i działów do spraw wojskowych na poziomie prokuratur okręgowych i rejonowych. W tych jednostkach organizacyjnych prokuratury powszechnej prokuratorami będą mogli być zarówno prokuratorzy cywilni, jak i żołnierze zawodowi.

W przedmiotowym projekcie umożliwiono prokuratorom, pozostającym w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w stanie spoczynku, powrót – na ich wniosek – do czynnej służby prokuratorskiej. Decyzję w tej sprawie będzie podejmował Prokurator Generalny. Jednocześnie przewidziano, że prokurator przywrócony do służby w opisany sposób będzie mógł powrócić na poprzednio zajmowany stan spoczynku w każdym czasie, za miesięcznym wypowiedzeniem. Z możliwości powrotu do czynnej służby prokuratorskiej nie będą mogli jednak skorzystać prokuratorzy, którzy odeszli w stan spoczynku z przyczyn zdrowotnych.

Projektowana regulacja przewiduje utrzymanie w mocy dotychczasowych delegacji, z tym że delegacje do Prokuratury Generalnej wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Natomiast delegacje do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych, wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że Prokurator Generalny zarządzi inaczej.

Projekt przewiduje zniesienie Krajowej Rady Prokuratury. W jej miejsce zostanie powołana Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, organ o charakterze doradczym, bez udziału polityków, w skład którego wchodzić będą przedstawiciele każdego szczebla prokuratury oraz prokuratorzy w stanie spoczynku.

Nowy kształt prokuratury nakłada na wszystkich prokuratorów, poczynając od Prokuratora Generalnego, poprzez jego zastępców, innych prokuratorów funkcyjnych różnych szczebli, na prokuratorach pierwszo-liniowych kończąc, dużą odpowiedzialność, ale cechą tego zawodu jest podejmowanie decyzji i ponoszenie za nie odpowiedzialności. Prokurator Generalny odzyskuje w tej ustawie realną władzę nad prokuraturą z zachowaniem niezależnej pozycji poszczególnego prokuratora w zakresie prowadzonego śledztwa. Zlikwidowana zostaje dlatego kadencyjność stanowisk funkcyjnych i kierowniczych w prokuraturze tak, aby Prokurator Generalny ponoszący pełną odpowiedzialność za

funkcjonowanie całej struktury, miał możliwość swobodnej - ograniczonej tylko ustawą - polityki kadrowej.

Istotnym novum jest zmiana modelu postępowania dyscyplinarnego; zasadą będzie jego jawność. Dotychczas było ono objęte tajemnicą prawnie chronioną, co nie służyło szeroko pojętemu dobru prokuratury.

Proponowane zmiany w ustawie – Kodeks postępowania karnego są motywowane w dwojaki sposób. Pierwsza grupa zmian związana jest z projektowaną likwidacją wojskowych jednostek organizacyjnych, druga natomiast dotyczy uprawnienia Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego do wnoszenia kasacji. Jako pierwsze zostaną omówione zmiany wynikające z planowanej likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Pierwszą proponowaną zmianą jest modyfikacja treści art. 647 § 4 k.p.k. Przepis ten pozwala prokuratorowi wojskowemu na przekazanie sprawy na etapie postępowania przygotowawczego prokuratorowi powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury w wypadkach wskazanych w tym przepisie. Z uwagi na fakt, że projekt ustawy zakłada włączenie dotychczasowych prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury w struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, przepis stał się bezprzedmiotowy. Stąd też proponuje się jego uchylenie.

Z powyższą zmianą ściśle związana jest modyfikacją art. 647 § 5 k.p.k. przewidująca zażalenie na przekazanie sprawy w myśl art. 647 § 3 i § 4 k.p.k. Z uwagi na proponowane uchylenie możliwości przekazywania sprawy przez prokuratora wojskowego, konieczne stało się dokonanie odpowiedniej modyfikacji art. 647 § 5 k.p.k. polegającej na wskazaniu, że na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy na podstawie § 3 (a więc gdy przekazanie następuje na etapie postępowania sądowego) przysługuje zażalenie.

Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 650 § 2 k.p.k. określającego podstawę przekazania sprawy przez prokuratora wojskowego prokuratorowi powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury. Z tożsamyh powodów, jak przedstawione wyżej, proponuje się uchylenie wskazanego przepisu.

Proponuje się ponadto modyfikację art. 657 § 1 k.p.k., gdzie z uwagi na projektowaną likwidację stanowisk Naczelnego Prokuratora Wojskowego, prokuratora apelacyjnego i wojskowego prokuratora okręgowego, zakłada się usunięcie z analizowanej jednostki redakcyjnej tekstu prawnego sformułowania stanowiącego, że uprawnienia procesowe Prokuratora Generalnego, prokuratora apelacyjnego, prokuratora okręgowego przysługują

odpowiednio Naczelnemu Prokuratorowi Wojskowemu i wojskowemu prokuratorowi okręgowemu i zastąpienie go sformułowaniem „zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych” i „zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych”, gdyż to właśnie te organy w myśl przepisów projektu ustawy – Prawo o prokuraturze będą odpowiedzialne za funkcjonowanie struktur do spraw wojskowych w prokuraturze powszechnej i im winny przysługiwać uprawnienia przewidziane w obecnym stanie prawnym dla Naczelnego Prokuratora Wojskowego i wojskowego prokuratora okręgowego.

W związku z tym, że prokuratorem do spraw wojskowych będzie prokurator powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury proponuje się modyfikację treści § 2 oraz dodanie § 4, w brzmieniu: „Jeżeli niniejszy kodeks mówi o prokuraturze wojskowym, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, wykonującego czynności w komórce organizacyjnej do spraw wojskowych.”

Jednocześnie z uwagi na projektowane zniesienie wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i zakładane wprowadzenie asesury odbywanej wyłącznie w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, proponuje się uchylenie art. 670 k.p.k.. Zmiana ta wiąże się z tym, że w rozprawie lub posiedzeniu przed sądem wojskowym będzie mógł wziąć udział wyłącznie prokurator do spraw wojskowych. Jak już zaznaczono, prokuratorami do spraw wojskowych będą mogli być zarówno prokuratorzy cywilni, jak i żołnierze zawodowi.

Projekt przewiduje również wprowadzenie zmiany w art. 45 k.p.k. poprzez uchylenie § 1b, definiującego pojęcie prokuratora nadrzędnego. Wskazana definicja została przeniesiona do ustawy – Prawo o prokuraturze. Warto bowiem zauważyć, że Kodeks postępowania karnego wprawdzie definiuje pojęcie prokuratora nadrzędnego, ale nie określa już pojęcia „prokurator bezpośrednio przełożony”, któremu przysługują określone uprawnienia procesowe. Zatem dla ustalenia zakresu znaczeniowego tego ostatniego pojęcia przyjęto, że właściwym miejscem regulowania terminów odnoszących się do prokuratorów jest projektowana ustawa – Prawo o prokuraturze.

Projekt zakłada również przyznanie Ministrowi Sprawiedliwości-Prokuratorowi Generalnemu szczególnego uprawnienia - skargi kasacyjnej na wzór uprawnienia Prokuratora Generalnego. Zmiana ta polega na nowelizacji art. 521 § 1 k.p.k. i odpowiednim dostosowaniu art. 524 k.p.k. Minister Sprawiedliwości-Prokurator Generalny będzie w ramach tego uprawnienia dbał o jednolitość wykładni i prawidłową interpretację przepisów, także w tych kategoriach spraw, w których wystąpienie ze skargą kasacyjną przez strony nie

jest możliwe. Ponadto z uwagi na projektowane wyposażenie Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego w prawo wnoszenia skargi kasacyjnej zaszła konieczność rozszerzenia zakresu zwolnienia z tzw. przymusu adwokackiego w przypadku kasacji przez niego wnoszonej - projektowana zmiana art. 526 § 2. Ponadto, skargę kasacyjną do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego będzie mógł wnieść, zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 672a w nowej redakcji, także zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.

Przyjęcie proponowanej przez niniejszy projekt koncepcji likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i włączenia ich w struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, wymusza dokonanie zmian w innych ustawach, w których dotychczas określano szczególne kompetencje prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, bądź regulowano inne zagadnienia ściśle związane z działalnością tych jednostek. Są to następujące ustawy: ustawa z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich, ustawa z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawa z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium, ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym, ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawa z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej, ustawa z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich proponuje się zmiany w obrębie art. 24 ust. 4 tej ustawy. Przepis ten zwalnia organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury wojskowej, w ramach postępowania toczzonego przed izbą morską z obowiązku udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych w każdym wypadku, gdy może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych. Proponowana zmiana dotyczy zastąpienia zwrotu „prokuratury wojskowej” zwrotem „prokuratury” z uwagi na zakładaną projektem likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 49 ust. 1d pkt 3 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazany przepis pozwala na udostępnianie danych zgromadzonych w ewidencji wojskowej m.in. sądom wojskowym i wojskowym

jednostkom organizacyjnym prokuratury. W przepisie proponuje się zastąpienie zwrotu „wojskowym jednostkom organizacyjnym prokuratury” zwrotem „powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych” z tożsamyh względów, jak w przypadku zakładanej projektem nowelizacji ustawy o izbach morskich.

Charakter dostosowawczy mają również proponowane zmiany w ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury. Z uwagi na zakładaną likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i przewidzianym w art. 60 § 4 i 6 projektu ustawy przejściu urzędników i innych pracowników wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury do struktur powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, proponuje się nowelizację art. 1 pkt 2 ustawy o pracownikach sądów i prokuratury poprzez eliminację z zakresu zastosowania ustawy - wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i pozostawieniu w tym przepisie wyłącznie powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Z tożsamyh powodów zakłada się nowelizację art. 5 poprzez uchylenie jego pkt 5 i 8. Wskazane przepisy określają organy w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury uprawnione do nawiązania i rozwiązania stosunku pracy. Z uwagi na zakładaną likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przepisy te stały się bezprzedmiotowe. Kolejna zmiana w omawianej ustawie dotyczy art. 14 ust. 1 stanowiącego podstawę do wydania przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy rozporządzenia określającego m.in. stanowiska w sądach powszechnych i wojskowych oraz w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy. W analizowanym przepisie proponuje się modyfikację w art. 14 ust. 1 pkt. 1 określenia odnoszącego się do wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. W pozostałym zakresie zmiany terminologiczne są wynikiem utworzenia Prokuratury Krajowej i prokuratur regionalnych.

Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W analizowanej jednostce redakcyjnej proponuje się wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym w sprawach karnych o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych lub ich personel cywilny w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, właściwą do prowadzenia postępowania przygotowawczego jest prokuratora okręgowa, w wydziale właściwym w sprawach wojskowych. Celem proponowanej zmiany jest zapewnienie odpowiedniego poziomu

przygotowania merytorycznego, którym powinien się legitymować prokurator prowadzący postępowanie przygotowawcze w wyżej wskazanej kategorii spraw.

Jednocześnie proponuje się szereg zmian w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych. Pierwszą proponowaną zmianą w analizowanej ustawie jest zmiana w art. 4 ust. 2 pkt 15. We wskazanej jednostce redakcyjnej tekstu prawnego, dotyczącej realizacji przez Żandarmerię Wojskową zadań policji wojskowej w sądach wojskowych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, proponuje się eliminację określenia odnoszącego się do wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i zastąpienie go zapisem „powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne w sprawach wojskowych” Powyższa zmiana służy zapewnieniu bezpieczeństwa w tych komórkach organizacyjnych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, które będą prowadziły m.in. sprawy należące w obecnym stanie prawnym do właściwości wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Ściśle z powyższą zmianą związana jest propozycja nowelizacji art. 20 stanowiącego podstawę dla wydania przez Ministra Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, rozporządzenia, w którym określa się zakres czynności policji sądowej wykonywanych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej. W analizowanym przepisie zachodzi konieczność wyeliminowania określenia odnoszącego się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i wprowadzenie zapisu dotyczącego prokuratorów do spraw wojskowych. Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 4 ust. 3. Przepis ten określa obowiązek Żandarmerii Wojskowej realizacji czynności na polecenie sądu wojskowego i sądu powszechnego oraz prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury i prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury. W przepisie tym proponuje się wprowadzenie zapisu, zgodnie z którym Żandarmeria Wojskowa realizuje czynności na polecenie sądu wojskowego i powszechnego oraz prokuratora. W istocie zatem zmiana powyższa ma charakter dostosowawczy, wynikający z likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Podobny charakter ma zmiana art. 17 ust. 1 pkt 7. Kolejna proponowana zmiana w analizowanej ustawie dotyczy art. 24 ust. 1. Przepis ten wprowadza zażalenie na niektóre czynności realizowane przez Żandarmerię Wojskową (np. przeprowadzenie kontroli osobistej), wskazując, że środek zaskarżenia wnosi się do prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności. W przepisie tym proponuje się, aby zażalenie przysługiwało do prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce

organizacyjnej prokuratury właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności. Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 26a ust. 3 pkt 1 analizowanej ustawy. Przepis ten, stanowiący podstawę do wydania rozporządzenia przez Ministra Obrony Narodowej w sprawie warunków tworzenia i likwidacji izb zatrzymań w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej, nakazuje uwzględniać przy rozmieszczeniu tych izb, obowiązku zawiadomiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego. W przepisie tym proponuje się, z uwagi na zakładaną projektem likwidację wojskowych prokuratur garnizonowych, zastąpienie zwrotu normatywnego „wojskowy prokurator garnizonowy” zwrotem „zastępca prokuratora rejonowego do spraw wojskowych”. W projektowanym przepisie chodzi o uwzględnienie obowiązku zawiadomienia zastępcy kierownika danej jednostki organizacyjnej prokuratury, będącego jednocześnie prokuratorem do spraw wojskowych, a więc prokuratorem sprawującym kierownictwo w zakresie m.in. spraw, które w dotychczasowym stanie prawnym należą do właściwości wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Kolejna zmiana w ustawie o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych dotyczy art. 28 ust. 1 stanowiącego podstawę do publikacji przez Żandarmerię Wojskową w środkach masowego przekazu danych osobowych i fotografii lub innych wizerunków żołnierza poszukiwanego listem gończym, za zgodą prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej. W przepisie tym proponuje się wyeliminowanie zwrotu odnoszącego się do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej i zastąpienie go stosowanym w projekcie ustawy – Prawo o prokuraturze pojęciem prokuratora do spraw wojskowych. Zmiana powyższa ma w istocie charakter dostosowawczy.

Kolejne propozycje dotyczą nowelizacji art. 31 ustawy, określającego warunki i tryb prowadzenia kontroli operacyjnej przez Żandarmerię Wojskową. W aktualnym stanie prawnym kontrolę operacyjną realizowaną przez Żandarmerię Wojskową zarządza się na mocy postanowienia wojskowego sądu okręgowego, na wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego wojskowego prokuratora okręgowego. Z uwagi na zakładaną likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury proponuje się modyfikację części wspólnej wyliczenia zawartej w art. 31 ust. 1 poprzez wprowadzenie wymogu uzyskania zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych. Należy wskazać, że proponowana zmiana zakłada, że zgoda na realizację kontroli operacyjnej przez Żandarmerię Wojskową będzie wydawana przez zastępcę prokuratora okręgowego do

spraw wojskowych, a więc tego zastępcę, do którego kompetencji, zgodnie z projektem, będzie należało kierowanie wydziałem do spraw wojskowych. W istocie proponowana zmiana zapewnia rozpoznanie wniosku przez właściwie przygotowanego merytorycznie kierownika powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury. Konsekwencją powyższej zmiany jest propozycja nowelizacji art. 31 ust. 2, określającego właściwość miejscową prokuratora uprawnionego do wyrażenia zgody wymaganej w procedurze zarządzenia kontroli operacyjnej. Kolejna zmiana dotycząca regulacji ustawowych kontroli operacyjnej realizowanej przez Żandarmerię Wojskową dotyczy art. 31 ust. 12, w którym określa się podmioty uprawnione do wzięcia udziału w posiedzeniu niejawnym sądu w przedmiocie zarządzenia kontroli operacyjnej. Proponuje się, aby w takim posiedzeniu okręgowego sądu wojskowego, miał prawo wziąć udział prokurator do spraw wojskowych w prokuraturze okręgowej, co wynika bezpośrednio z zakładanej projektem właściwości wydziałów do spraw wojskowych. Jednocześnie proponuje się modyfikacje przepisów dotyczących wyrażania zgody na inne czynności operacyjno – rozpoznawcze: tzw. przesyłkę niejawnie kontrolowaną i zakup kontrolowany (art. 32 ustawy). W aktualnym stanie prawnym zgodę na podjęcie tego rodzaju czynności podejmuje właściwy wojskowy prokurator okręgowy. Z uwagi na likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury proponuje się, aby zgodę na tego rodzaju czynności wyrażał zastępca prokuratora okręgowego, będący prokuratorem do spraw wojskowych, z tożsamyh powodów, jak w przypadku proponowanych zmian w zakresie kontroli operacyjnej. Z uwagi na powyższe założenia proponuje się odpowiednią modyfikację art. 32 ust. 3, ust. 3a, ust. 6 i ust. 6b, w których to przepisach zastępuje się zwrot normatywny „wojskowy prokurator okręgowy” zwrotem „zastępca prokuratora okręgowego, będący prokuratorem do spraw wojskowych”. Analogiczne zmiany proponuje się wprowadzić w zakresie instytucji niejawnego nadzorowania, wytwarzania, przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa (art. 33 ustawy). Należy wskazać, że prowadzenie tego rodzaju czynności nie wymaga uzyskania uprzedniej zgody właściwego prokuratora, a jedynie niezwłocznego zawiadomienia o wydaniu zarządzenia o wdrożeniu wskazanych czynności, przy czym wojskowy prokurator okręgowy może w każdym czasie nakazać zaniechanie czynności. Propozycje zmian w art. 33 regulującym wskazane kwestie dotyczą odmiennego określenia właściwego prokuratora uprawnionego do realizacji nadzoru nad tymi czynnościami. Proponuje się, zgodnie z przyjętym założeniem likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, zastąpienie zwrotu normatywnego „wojskowy prokurator okręgowy” zwrotem „zastępca prokuratora okręgowego, będący prokuratorem do spraw wojskowych”. Tym samym projektowane zmiany w art. 33 ust. 2 i 3

zapewnią pełną merytoryczną kontrolę nad najbardziej newralgicznymi czynnościami operacyjno- rozpoznawczymi realizowanymi przez Żandarmerię Wojskową, przez właściwie przygotowanego zastępcę prokuratora okręgowego, kierującego wydziałem właściwym w sprawach wojskowych. Ostatecznie w analizowanej ustawie proponuje się nowelizację art. 44 ust.1 przewidującego zażalenie na sposób zastosowania środków przymusu bezpośredniego i użycia broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej. W aktualnym stanie prawnym zażalenie to przysługuje do prokuratora wojskowej prokuratury garnizonowej. Proponuje się, aby zażalenie przysługiwało do prokuratora prokuratury rejonowej, będącego prokuratorem do spraw wojskowych, właściwego ze względu na miejsce zdarzenia. Analogiczna zmiana proponowana jest również w art. 52 ust. 1 ustawy wprowadzającej zażalenie na niektóre czynności realizowane przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej.

Kolejna zmiana dotyczy art. 61 § 3 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym. W przepisie tym określa się obowiązek zawiadomienia Prokuratora Generalnego o posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) i skorelowany z tym obowiązek wzięcia udziału w tych posiedzeniach przez Prokuratora Generalnego. Jednocześnie w analizowanym przepisie wprowadza się uprawnienie do wzięcia udziału w posiedzenia pozostałych składów Sądu Najwyższego przez prokuratora Prokuratury Generalnej, natomiast w posiedzeniach Izby Wojskowej Sądu Najwyższego uprawnienie to w aktualnym stanie prawnym przysługuje prokuratorom Naczelnej Prokuratury Wojskowej. Z uwagi na zakładaną likwidację Naczelnej Prokuratury Wojskowej postuluje się wprowadzenie zmiany w analizowanym przepisie poprzez przyznanie uprawnienia do brania udziału w posiedzeniach Izby Wojskowej Sądu Najwyższego przez prokuratorów Prokuratury Krajowej. Powyższe rozwiązanie zapewnia udział w posiedzeniach Sądu Najwyższego przez wyspecjalizowanych prokuratorów Prokuratury Krajowej. Zmiana ta koresponduje ze szczególnym określeniem właściwości rzeczowej komórek organizacyjnych do spraw wojskowych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury oraz Departamentu do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej kierowanym bezpośrednio przez zastępcę Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.

Zakładana projektem likwidacja wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z jednoczesnym utrzymaniem w strukturach prokuratury prokuratorów będących jednocześnie oficerami zawodowymi, wymusza szereg zmian w ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. W pierwszej kolejności zachodzi konieczność nowelizacji art. 6 ust. 1 pkt 16 wskazanej ustawy. Przepis art. 6, zawierający słowniczek pojęć

używanych przez ustawę, w ust. 1 pkt 16 określa, że prokuratorem wojskowym jest żołnierz zawodowy pełniący zawodową służbę wojskową na stanowisku prokuratora w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Proponuje się modyfikację tej definicji legalnej poprzez wskazanie, że prokuratorem do spraw wojskowych jest prokurator powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniący czynności w Departamencie do Spraw Wojskowych Prokuratury Krajowej, w wydziałach prokuratur okręgowych i działach prokuratur rejonowych, właściwych w sprawach wojskowych. Powyższa definicja jest zbieżna ze sposobem określania prokuratorów wojskowych w projektowanej ustawie - Prawo o prokuraturze. Niezwykle istotną zmianą jest propozycja nowelizacji art. 22 ust. 1 pkt. 2 i wprowadzenia ust. 1a w analizowanym przepisie. Art. 22 ust. 1 pozwala żołnierzowi zawodowemu pełnić służbę wojskową w instytucjach cywilnych – np. w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, czy Agencji Wywiadu. Z uwagi na planowaną likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, przy założeniu utrzymania w zasobie kadrowym prokuratorów, będących jednocześnie zawodowymi żołnierzami, zachodzi konieczność nowelizacji art. 22 ust. 1 poprzez wskazanie, że żołnierz zawodowy może pełnić służbę wojskową również w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Oczywiście zakłada się, że przepis powyższy znajdzie zastosowanie wyłącznie do tych żołnierzy zawodowych, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów do spraw wojskowych. Należy jednocześnie podkreślić, że zgodnie z art. 22 ust. 1 omawianej ustawy żołnierz zawodowy może pełnić służbę we wskazanych w tym przepisie instytucjach cywilnych wyłącznie za jego zgodą. Z uwagi jednak na specyficzny charakter służby wojskowej prokuratorów będących żołnierzami zawodowymi zakłada się, wprowadzenie przepisu art. 22 ust. 1a, który wyłącza konieczność uzyskania zgody na pełnienie służby wojskowej w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. W istocie zarówno prokuratura, jak i Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej potrzebują wyspecjalizowanych prokuratorów, znających specyfikę służby wojskowej i występującej w obszarze wojska przestępczości. Jednocześnie jednak, z uwagi na stosunkową niewielką liczbę spraw należących do właściwości aktualnych struktur wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, jak również konieczność stałego podnoszenia kwalifikacji i pozyskiwania doświadczenia zawodowego, prokuratorzy wojskowi w warunkach pokoju powinni realizować przewidziane prawem czynności prokuratorskie również w sprawach, które w aktualnym stanie prawnym pozostają poza ich właściwością. Należy podkreślić, że jednym z zasadniczych warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych prokuratorów jest stałe pogłębianie doświadczeń i wiedzy prawniczej, co możliwie jest przede wszystkim w drodze

regularnej praktyki w oparciu o zróżnicowany katalog spraw. Realizacja powyższego zadania w stosunku do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury możliwa jest właśnie w drodze włączenia ich w struktury prokuratur powszechnych i umożliwienia im prowadzenia praktyki prokuratorskiej również w oparciu o sprawy, które w dotychczasowym stanie prawnym są poza zakresem ich właściwości. Uwzględniając zatem specyfikę służby wojskowej prokuratorów będących żołnierzami zawodowymi w pełni zasadne wydaje się postulować wprowadzenie zmiany eliminującej warunek uzyskania zgody na służbę tych prokuratorów w wydziałach ds. wojskowych powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. W omawianym artykule proponuje się ponadto nowelizację ust. 4 odnoszącego się do wyznaczania żołnierza na stanowisko służbowe w instytucji cywilnej. W omawianej jednostce redakcyjnej proponuje się wskazanie, że wyznaczenie takie dokonywane jest przez kierownika instytucji cywilnej lub inny uprawniony organ. Dodanie słów „inny uprawniony organ” jest konieczne z uwagi na tryb powołania zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych (powołanie przez Prezesa Rady Ministrów). Kolejne proponowane zmiany w omawianej ustawie dotyczą nowelizacji art. 22 ust. 7 i 7a. W przepisach tych zakłada się wyraźnie wskazanie, że do żołnierzy zawodowych będących prokuratorami do spraw wojskowych stosuje się przepisy ustawy - Prawo o prokuraturze. Zmiana powyższa jest niezbędna, z uwagi na konieczność zapewnienia spójności pomiędzy ustawą o prokuraturze, a ustawą o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Kolejna proponowana zmiana dotyczy ust. 9, stanowiącego podstawę do wydania rozporządzenia Rady Ministrów określającego m.in. organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk. We wskazanym przepisie proponuje się modyfikację pkt. 1 poprzez wyeliminowanie z tego przepisu stanowisk służbowych prokuratorów do spraw wojskowych, z uwagi, na okoliczność, że organ wyznaczający na stanowiska prokuratorów do spraw wojskowych został określony na poziomie ustawowym oraz pkt 5 poprzez wyraźne wskazanie, że w stosunku do prokuratorów do spraw wojskowych zachodzi konieczność określenia w rozporządzeniu przełożonych prokuratorów do spraw wojskowych uprawnionych do sporządzania opinii, ze względu na specyfikę służby wojskowej. Kolejna zmiana dotyczy art. 23 ustawy. Przepis ten stanowi odesłanie do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych i ustawy o prokuraturze w zakresie określenia trybu postępowania i warunków, których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury. W projektowanym przepisie proponuje się eliminację zwrotu odnoszącego się do asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek

organizacyjnych prokuratury i zastąpienie go pojęciem prokuratorów do spraw wojskowych oraz wprowadzenie odesłania do projektowanej ustawy – Prawo o prokuraturze. Przepis ten ma w istocie charakter dostosowawczy do zakładanej projektem likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Kolejne zmiany w analizowanej ustawie dotyczą art. 25 ust. 1 i 1a określających możliwość powierzenia żołnierzowi czasowego pełnienia obowiązków służbowych w określonych w tych przepisach sytuacjach, z wyłączeniem jednak sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. W projekcie proponuje się eliminację asesorów i zastąpienie określenia odnoszącego się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych zwrotem „prokuratorzy do spraw wojskowych”. W art. 26 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych nowa redakcja ust. 18 i art. 32 ust. 2a ma charakter dostosowawczy. Kolejna proponowana zmiana dotyczy art. 34 ust. 3 analizowanej ustawy i ma także charakter dostosowawczy do założonej projektem ustawy likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. W przepisie tym proponuje się eliminację asesorów i zastąpienie określenia odnoszącego się do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych zwrotem „prokuratorzy do spraw wojskowych”. Analogiczny charakter mają proponowane zmiany w: art. 37 ust. 8, art. 40 ust. 4, 45 ust. 4, 47 ust. 3, 58 ust.1, 62 ust. 5, 80 ust. 2 i 7, 85 ust. 3 gdzie zakłada się wyeliminowanie zwrotów normatywnych odnoszących się do asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i wprowadzeniu zwrotu „prokuratorzy do spraw wojskowych”. Należy jedynie podnieść, że w zakresie art. 80 ust. 7 stanowiącego podstawę do wydania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia określającego szczegółowe warunki otrzymywania dodatku wyrównawczego, uzupełniono delegację ustawową o niezbędne wytyczne do wydania tegoż aktu wykonawczego, wskazując, że winien on być skonstruowany przy respektowaniu zasady pełnej i niezwłocznej kompensaty różnicy w uposażeniu należnym na zajmowanym stanowisku. Kolejną ważną zmianę zakłada się w przepisie art. 130 omawianej ustawy. Z uwagi na możliwość ubiegania się o stanowisko prokuratora do spraw wojskowych przez kandydata będącego już prokuratorem, który jednak zobligowany jest na mocy przepisów projektowanej ustawy o Prokuraturze do odbycia odpowiedniego szkolenia wojskowego, koniecznym stało się uregulowanie sytuacji finansowej tych prokuratorów. Stąd też proponuje się, aby prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, odbywający służbę kandydacką, zachowywali prawo do wynagrodzenia określone w ustawie Prawo o prokuraturze. W związku z powyższym projektowane przepisy art. 130 ust. 1 i 2 ukierunkowane są na wyłączenie prawa do uposażenia zasadniczego w stosunku do

prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniących służbę kandydacką.

Niezwykle istotną zmianą jest proponowana zmiana w art. 142 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. W przepisie tym proponuje się modyfikację ust. 2, 3 i wprowadzenie nowej jednostki redakcyjnej – ust. 2a. Zakłada się, że w wypadku ogłoszenia mobilizacji, stanu wojennego i w czasie wojny prokuratorzy do spraw wojskowych, kierowani są niezwłocznie przez Prokuratora Generalnego do Ministra Obrony Narodowej, w celu wyznaczenia do pełnienia służby w jednostce organizacyjnej prokuratury na czas wojny. Przepis ten w istocie umożliwia, w oparciu o zasób kadrowy prokuratorów do spraw wojskowych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, rekonstrukcję struktur prokuratury wojskowej na czas wojny i niezwłoczne podjęcie przez nią nowych obowiązków. Tym samym gwarantuje się zapewnienie właściwego funkcjonowania wojskowego wymiaru sprawiedliwości na wypadek wojny. Z powyższymi zmianami związana jest proponowana zmiana w art. 151 ust. 1 określającego uposażenia i inne należności żołnierza zawodowego i żołnierza pełniącego służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji i ogłoszenia stanu wojennego. W przepisie tym proponuje się wprowadzenie zapisu pozwalającego na odpowiednie zastosowanie projektowanego art. 80 ust. 2, obligującego organ wojskowy do wyrównania uposażenia prokuratora do spraw wojskowych, będącego żołnierzem zawodowym, z wynagrodzeniem prokuratora powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury na równorzędnym stanowisku, niebędącego żołnierzem zawodowym. Tym samym zapewnia się mechanizm gwarantujący jednolite wynagradzanie prokuratorów zajmujących porównywalne stanowiska.

Kolejna grupa zmian dotyczy ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej. Zmiany te mają charakter dostosowawczy, wynikający z likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. W art. 18 ust. 2 omawianej ustawy, wskazującego, że asesory i prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną na podstawie ustawy o prokuraturze, proponuje się wyeliminowanie zwrotu odnoszącego się do asesorów i zastąpienie dotychczasowego określenia „prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury” zwrotem „prokuratorzy do spraw wojskowych” oraz proponuje się wprowadzenie właściwego odesłania do projektowanej ustawy – Prawo o prokuraturze. Charakter dostosowawczy mają również proponowane zmiany w art. 50 ust. 3 określającego prokuratora wojskowego, uprawnionego do wszczęcia lub przejęcia postępowania dyscyplinarnego. W przepisie tym

proponuje się wprowadzenie zmiany wskazującej, że właściwym jest prokurator do spraw wojskowych prokuratury rejonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełni służbę. Podobny charakter ma zmiana w art. 71 ust. 1 pkt 1. Kolejna zmiana dotyczy art. 79 pkt. 2 omawianej ustawy i również wynika z zakładanej likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Wskazany przepis, określający podstawę do wydania rozporządzenia określającego m.in. warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, posługuje się zwrotem normatywnym: „wojskowy prokurator garnizonowy”. Z uwagi na zakładaną likwidację wskazanej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury proponuje się zastąpienie tego zwrotu określeniem „zastępca prokuratora rejonowego do spraw wojskowych”.

Charakter dostosowawczy wynikający z projektowanej likwidacji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury i utworzenia stanowisk zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, prokuratora do spraw wojskowych w prokuraturach okręgowych i prokuraturach rejonowych mają proponowane zmiany w przepisach ustawy Kodeks Karny skarbowy oraz Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Podobny charakter wobec zakładanej likwidacji Krajowej Rady Prokuratury, likwidacji Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych, a zarazem w nawiązaniu do jednoczesnego utworzenia Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, utworzenia Prokuratury Krajowej i prokuratur regionalnych, mają proponowane zmiany w ustawie o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury. Proponuje się, aby dotychczasowe sformułowania „Krajowa Rada Prokuratury”, „Prokuratura Generalna”, „prokurator Prokuratury Generalnej”, „prokuratura apelacyjna”, „prokurator apelacyjny”, „prokurator prokuratury apelacyjnej” zastąpić zwrotami „Krajowa Rada Prokuratorów”, „Prokuratura Krajowa”, „prokurator Prokuratury Krajowej”, „prokuratura regionalna”, „prokurator regionalny”, „prokurator prokuratury regionalnej”. Nadto, w związku z unią personalną Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, a także reaktywowaniem funkcji Prokuratora Krajowego proponuje się nowe brzmienie art. 12 ust. 4, art. 14 ust. 1, art. 15b ust. 1 i 3, art. 17 ust.1, art. 19 ust. 1 pkt 4, art. 20 ust. 1 pkt 4, art. 28 ust. 2, art. 34 ust. 4 pkt 2, ust. 5 pkt 2, art. 36 ust. 6 i 8.

W szeregu obowiązujących aktach prawnych zawarte są odesłania do aktualnie obowiązującej ustawy o prokuraturze. Z tego też względu przyjęcie projektu ustawy – Prawo o prokuraturze wymusza wprowadzenie zmian w ustawodawstwie poprzez zaktualizowanie

odesłania do nowego aktu prawnego. Tego rodzaju zmiany proponuje się w niżej wskazanych jednostkach redakcyjnych następujących aktów prawnych:

- art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej;
- art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw;
- art. 61a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;
- art. 22 ust. 7a, art. 23, 32 ust. 2a, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3, art. 62 ust. 5, art. 85 ust. 3 oraz art. 130 ust. 2a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki;
- art. 8 pkt 13 lit. e ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów;
- art. 12 ust. 4, art. 14 ust. 1, art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury;
- art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej;
- art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa.

Wskazane przepisy mogą być również modyfikowane z innych przyczyn. Wszystkie dodatkowe zmiany zostały omówione we wcześniejszej części uzasadnienia. Dodatkowo proponuje się zmianę treści art. 5 ust. 1 ustawy o świadku koronnym, który według projektu otrzymuje brzmienie: „Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego lub upoważnionego przez niego zastępcy Prokuratora Generalnego.”. W ustawie o dokumentach paszportowych dodaje się w art. 26 pkt 1 ust. 11 o treści: „Prokurator Krajowy i pozostali zastępcy

Prokuratora Generalnego”. Regulacja ta ma na celu uprawnienie wymienionych podmiotów do posiadania, na czas pełnienia funkcji, paszportu dyplomatycznego.

W niniejszym projekcie uregulowano również zagadnienia dotyczące wejścia w życie ustawy. Przepis art. 61 służy zachowaniu skuteczności czynności prokuratorów, asesorów, asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników prokuratury dokonanych przed wejściem w życie projektowanej ustawy – Prawo o prokuraturze. Przepis art. 65 § 1 dotyczy natomiast postępowań prowadzonych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury przed dniem wejścia w życie ustawy, które przejmują się do prowadzenia w powszechnych jednostkach organizacyjnych i komórkach organizacyjnych prokuratury właściwych po wejściu w życie projektowanej ustawy. Podobne regulacje dotyczą, co przewiduje art. 66 § 1, postępowań przygotowawczych prowadzonych w dotychczasowych wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Prokurator Generalny w drodze zarządzenia przewidzianego w wymienionych przepisach określi procedurę formalnego przejścia spraw i przekazania wskazanym jednostkom prokuratury akt głównych i podręcznych, materiałów niejawnych i dowodów rzeczowych w tych sprawach. Art. 62 reguluje natomiast kwestie kontynuacji nie zakończonych prawomocnie przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy – Prawo o prokuraturze, postępowań wyjaśniających i dyscyplinarnych wszczętych przeciwko prokuratorom i asesorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorom i asesorom wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, oraz prokuratorom IPN a nadto asystentom prokuratorów, urzędnikom i innym pracownikom prokuratury powszechnej i wojskowej. Przyjęto w nim, iż postępowania dotyczące prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorów IPN, będą toczyły się odpowiednio przed rzecznikiem dyscyplinarnym oraz sądem dyscyplinarnym – właściwymi po wejściu w życie ustawy – Prawo o prokuraturze. W przypadku zaś postępowań dotyczących asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników prokuratury postępowania dyscyplinarne będą kontynuowane w oparciu o przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych. W projektowanym art. 63 § 1 uregulowano natomiast kwestię przejścia mienia znajdującego się w dyspozycji prokuratur utworzonych na podstawie dotychczasowej ustawy o Prokuraturze, przewidując, że po wejściu w życie projektowanej ustawy – Prawo o prokuraturze mienie to pozostanie w dyspozycji prokuratur. Przepis art. 63 § 2 i 3 reguluje natomiast należności i zobowiązania powszechnych jednostek

organizacyjnych prokuratury utworzonych na podstawie aktualnie obowiązującej ustawy o prokuraturze, stanowiąc, że stają się one należnościami i zobowiązaniami prokuratorów w rozumieniu nowej ustawy, a także przewidując, że prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury przejmują - w zakresie własnych zadań i kompetencji - prokuratury w rozumieniu nowej ustawy. W art. 60 wprowadzono natomiast regulację pozwalającą na zachowanie w mocy dotychczasowych stosunków pracy urzędników i innych pracowników zatrudnionych w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Przepis art. 30 projektu ustawy zakłada zniesienie wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z dniem 4 kwietnia 2016 r. Wskazana data zniesienia wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury została określona w powyższy sposób, z uwagi na konieczność podjęcia szeregu działań dostosowawczych. Zakłada się w projektowanym art. 64 § 1, że całe dotychczasowe mienie, z wyłączeniem nieruchomości, pozostające w dyspozycji likwidowanych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury zostanie przeznaczone dla tworzonego departamentu i komórek organizacyjnych do spraw wojskowych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Powyższe rozwiązanie pozwoli na przejęcie dotychczasowego mienia jednostek organizacyjnych prokuratury na potrzeby wskazanego departamentu i wydziałów oraz działów do spraw wojskowych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, pozwalając tym samym na kontynuację prowadzonych postępowań i wykonywania dotychczasowych czynności. Norma art. 64 § 2 zobowiązuje natomiast do nieodpłatnego udostępnienia nieruchomości zajmowanych dotychczas przez wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury, tym powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, w których utworzono wydziały i działy do spraw wojskowych oraz Departamentowi Prokuratury Krajowej właściwemu w sprawach wojskowych. Należy wskazać, że nieodpłatne udostępnienie – w drodze porozumienia – nieruchomości obejmuje nie tylko jej udostępnienie bez możliwości pobierania jakichkolwiek opłat za użytkowanie nieruchomości, ale również oznacza ponoszenie kosztów związanych z bieżącą eksploatacją tych budynków. Należy bowiem podkreślić, że obiekty te będą nadal wykorzystywane przede wszystkim dla celów realizacji wymiaru sprawiedliwości w obszarze wojska (nieruchomości te zajmowane będą przez prokuratorów do spraw wojskowych mających wyłączną kompetencję do prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach należących do właściwości sądów wojskowych). W art. 64 § 3 przewidziano natomiast regulację dotyczącą przejęcia materiałów archiwalnych

i dokumentacji niearchiwalnej zniesionych wojskowych jednostek organizacyjnych, wskazując, że cała ta dokumentacja wchodzi w skład zasobu archiwalnego resortu obrony narodowej.

Warto zwrócić uwagę, że ze względu na konieczność ustalenia obsady kadrowej przyszłego pionu do spraw wojskowych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, a także z uwagi na konieczność respektowania zasad dotyczących wypłaty uposażeń prokuratorom do spraw wojskowych, będących żołnierzami zawodowymi, (są one wypłacane miesięcznie, ale na początku miesiąca) zachodzi konieczność uregulowania kwestii wydania decyzji powołujących tych prokuratorów na stanowiska oraz funkcje, a także ustalających wysokość ich uposażeń w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury jeszcze przed dniem wejścia w życie regulacji prawnych zakładających likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Dlatego też w przepisach przejściowych zakłada się wejście w życie tych norm prawnych miesiąc później, niż termin wejścia w życie ustawy - Prawo o prokuraturze. Tego rodzaju rozwiązanie pozwoli Prokuratorowi Generalnemu na ustalenie obsady kadrowej pionu wojskowego i niezakłócone rozpoczęcie pracy komórek organizacyjnych właściwych w sprawach wojskowych po wejściu w życie ustawy. Wskazane przepisy respektują również obowiązujące w obszarze wojskowości ogólne regulacje, zgodnie z którymi uposażenie prokuratorów wojskowych wypłaca się z góry. Powyższe uwarunkowania skutkują również koniecznością powołania prokuratorów wojskowych do pełnienia funkcji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, tak aby z jednej strony istniała możliwość sprawnego zarządzania pionem wojskowym po wejściu w życie ustawy, jak i ustalenia poziomu uposażeń prokuratorów wojskowych, którzy zostali powołani do pełnienia funkcji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Należy w tym miejscu podkreślić, że powyższe rozwiązanie zakłada, że prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, będący żołnierzami zawodowymi, będą finansowani nadal z budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej.

Projekt ustawy, zgodnie z omówionymi wcześniej zmianami w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zakłada, że dotychczasowi prokuratorzy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury będących oficerami, są wyznaczani i pełnią służbę w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na zasadach i w trybie określonych w przepisach dotyczących pełnienia służby poza resortem obrony narodowej. Uregulowano również sytuację prawną asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. Z

uwagi na zakładaną likwidację wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, po wprowadzeniu proponowanych projektem ustawy – Prawo o prokuraturze zmian, będzie obowiązywał jednolity model asesury prokuratorskiej odbywanej w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury. Z tego też względu zakłada się zwolnienie asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury z zawodowej służby wojskowej w trybie określonym w ustawie o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, dotyczącym wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez właściwy organ i jednocześnie powołanie ich z dniem wejścia w życie ustawy o Prokuraturze na stanowiska asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Projektowany art. 60 § 4 i 6 dotyczy urzędników i innych pracowników likwidowanych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury. W przepisie tym zakłada się przejście całego personelu urzędniczego i innych pracowników do powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, przy respektowaniu zasady, że jeżeli urzędnik lub pracownik pracował w Naczelnej Prokuraturze Wojskowej przechodzi do Prokuratury Krajowej, zaś w przypadku urzędników i pracowników wojskowych prokuratur okręgowych i garnizonowych przechodzą oni odpowiednio do prokuratur okręgowych i rejonowych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w dotychczasowej wysokości, jeżeli wynagrodzenie urzędnika lub pracownika jest niższe od pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku. Tym samym gwarantuje się urzędnikom i innym pracownikom likwidowanych wojskowych jednostek organizacyjnych zachowanie wynagrodzeń w wysokości nie niższej od dotychczas pobieranego. W projektowanym art. 31 z uwagi na okoliczność, że likwidowane wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury są jednocześnie jednostkami wojskowymi, przewiduje się, że dotychczasowe obowiązki i uprawnienia Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowych prokuratorów okręgowych i wojskowych prokuratorów garnizonowych, w sprawach wynikających z ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, przejmuje Prokurator Generalny.

W art. 70 wygaszono moc obowiązującą ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, zaś jako termin wejścia w życie ustawy – Prawo o prokuraturze wskazano datę 4 marca 2016 r.

Zakres projektu ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr

239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowana ustawa nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projektowana regulacja przewidująca zniesienie Prokuratury Generalnej, prokuratur apelacyjnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wpłynie przede wszystkim na prokuratorów wojskowych, będących żołnierzami zawodowymi lub oficerami służby okresowej, którzy zostaną włączeni w struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury. Wprowadzenie tego rodzaju zmian organizacyjnych nie pozostanie bez wpływu również na dotychczasowych urzędników i pracowników wojskowych jednostek prokuratury, którzy także zostaną włączeni w struktury powszechnych jednostek prokuratury, jako tzw. zaplecze administracyjne.

Wejście w życie projektowanych przepisów nie spowoduje nadmiernych skutków finansowych dla budżetu państwa. Na miejsce likwidowanej Prokuratury Generalnej powstanie Prokuratura Krajowa, w miejsce zniesionych prokuratur apelacyjnych utworzone zostaną prokuratury regionalne – w tej samej liczbie jednostek organizacyjnych. Włączenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury w struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury także nie wywoła nadmiernych skutków finansowych, gdyż zmiana ta nie będzie się wiązała ze zwiększeniem etatów prokuratorskich, chociaż należy liczyć się z wypłatą uposażeń związanych z odejściem pewnej liczby oficerów ze służby. Uposażenia lub wynagrodzenia prokuratorów, jak również wynagrodzenia urzędników i innych pracowników znoszonych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury będą nadal finansowane ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej. Środki pieniężne, zgodnie z przyjętymi regulacjami projektu, winny być przekazywane przez Ministra Obrony Narodowej na finansowanie pionu wojskowego w strukturach prokuratury powszechnej (obejmując tym samym wszystkie wydatki zarówno osobowe, jak i rzeczowe tych struktur). Przeniesienie prokuratorów wojskowych, będących oficerami zawodowymi lub oficerami służby okresowej do powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i umożliwienie im prowadzenia spraw należących do kognicji sądów powszechnych będzie się wiązało również ze zmniejszeniem zapotrzebowania na tworzenie nowych etatów prokuratorskich, a więc spowoduje oszczędności dla Skarbu Państwa.

Projektowana regulacja nie wpłynie znacząco na rynek pracy z uwagi na to, że pracownicy i urzędnicy wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury zostaną włączeni

w struktury powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury z jednoczesnym zachowaniem przez nich uprawnień wynikających z prawa do wynagrodzenia na dotychczasowych zasadach.